

Motion till riksdagen 2023/24:881

av **Markus Wiechel (SD)**

Ordnat mottagande av migranter

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att återinföra registreringen av EU-medborgare och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att följa upp dagens rapportering och tillkännager detta för regeringen.
3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att återkalla uppehållstillstånd för flyktingar som besökt sitt hemland och tillkännager detta för regeringen.
4. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om ett moratorium för beviljande av nya medborgarskap och tillkännager detta för regeringen.

Återinförd registrering och kontroll av EU-medborgare

Reglerna om fri rörlighet inom EU/EES-området innebär en långtgående rätt för EU-/EES-medborgare och deras familjemedlemmar att fritt röra sig och uppehålla sig i hela EU/EES-området. Enligt huvudregeln får en EU-/EES-medborgare vistas i en annan medlemsstat i tre månader utan annat krav än giltigt id-kort eller pass så länge han eller hon inte blir en orimlig belastning för den mottagande medlemsstatens sociala biståndssystem. För rätt till vistelse i en annan medlemsstat under längre tid än tre månader krävs att EU-/EES-medborgaren uppfyller vissa villkor, exempelvis är anställd eller arbetssökande med en verklig möjlighet att få en anställning. En EU-/EES-medborgare som efter tre månaders vistelse inte uppfyller villkoren för denna s.k. uppehållsrätt får utvisas, såvida han eller hon inte har sökt och beviljats uppehållstillstånd.

Polisen har idag i uppdrag att rapportera EU-medborgare som saknar rätt att vistas i Sverige till Migrationsverket. Problemet är dock att det väldigt sällan sker och att då det sker brukar det handla om en slump. Har en rapportering skett finns det idag inte någon uppföljning av ärendet, vilket självfallet är ett problem, och problemet blir inte mindre av att personen som kontrolleras nästan säger själv att vederbörande vistats i landet i mer än tre månader.

Fram till den 1 maj 2014 var EU-medborgare som önskade stanna i mer än tre månader i Sverige tvungna att registrera sig hos Migrationsverket och samtidigt bevisa att vederbörande kunde försörja sig själv under vistelsen. Registreringar sker i flera länder i Europa, men avskaffades dessvärre i Sverige, vilket har spätt på redan svåra problem. Sedan registreringen upphört har problematiken med EU-migranter som inte kunnat försörja sig själva nämligen ökat kraftigt, och på flera håll går skattemedel åt till att försörja eller underlätta för deras vistelse, trots att kravet på att kunna försörja sig själv för att få stanna i landet finns kvar. Då kontrollen närmast kan betraktas som obefintlig kan Migrationsverket, som har i uppgift att utvisa personer som saknar uppehållsrätt men saknar övervakningsuppdrag, inte göra särskilt mycket.

Registreringen för EU-medborgare som tidigare avskaffats måste återinföras och dagens rapportering måste följas upp. Dessutom bör kontrollen på EU-medborgare som saknar asylskäl intensifieras så att de kan utvisas snarast möjligt. Detta bör riksdagen ge regeringen till känna.

Återkallade uppehållstillstånd för hemvändare

Rätten till asyl garanteras genom artikel 18 i EU:s stadga om de grundläggande rättigheterna och det är till för att möjliggöra för människor som flyr undan förföljelser eller riskerar att skadas allvarligt att få skydd i ett annat land. Asyl är dessutom en rättighet som beviljas till personer som uppfyller kriterierna i Genèvekonventionen från 1951 om flyktingars rättsliga ställning (FN:s flyktingkonvention).

Definitionen av vem som är att betrakta som flykting finns i flyktingkonventionens första kapitel. Termen flykting är därför rättsligt begränsad till att omfatta en person som: ”Flytt sitt land i välgrundad fruktan för förföljelse på grund av ras, religion, tillhörighet till en viss samhällsgrupp eller politisk samhörighet, och som befinner sig utanför det land vari han är medborgare och som på grund av tidigare nämnd fruktan inte kan eller vill återvända till det landet”. Förföljelse kräver med andra ord, enligt konventionen, en individuell risk mot liv eller grova övergrepp. Konventionens skydd av flyktingar är dessutom tydlig och själva grundbulten handlar helt enkelt om att de inte får tvingas återvända till ett land där de riskerar förföljelse.

I vardagligt språkbruk har det kommit att bli allt vanligare att använda termen flykting för en lång rad personer som av olika skäl valt att lämna sina hem till följd av krig, fattigdom, extrema väderförändringar eller förtryck och som anses leva under flyktingliknande förhållanden. I juridisk mening är det dock fel, enligt flyktingkonventionens definition, och det är vida känt att även svenska myndigheter ofta har tolkat konventionen på ett orimligt sätt, vilket också gjort att Sverige under lång tid hade Europas mest liberala migrationslagstiftning. Följderna av denna lagstiftning ser vi sorgligt nog, genom försämringar inom så gott som varje samhällsområde, trots att vi är bland världens högst beskattade folk. Medvetet har makthavare helt enkelt urholkat asylrätten.

Det kanske tydligaste exemplet på en urholkad asylrätt är när människor som sökt sig till Sverige och, trots Dublinkonventionen som menar att asyl ska sökas i första säkra ankomstland, har fått uppehållstillstånd i Sverige. Det finns, som bekant, inga krigsdrabbade länder i vår närhet och ej heller finns det några regimer kända för att använda sig av tortyr, dödsstraff eller på annat sätt utövar systematisk förföljelse av enskilda, i vår absoluta närhet. Ändå har ett betydande antal asylsökande från fjärran

länder fått uppehållstillstånd i Sverige. Till råga på detta finns där exempel på hur de efter erhållet uppehållstillstånd har valt att åka tillbaka till sina hemländer på semester. I och med att de valt att resa tillbaka har de per definition visat att de inte är några flyktingar och ej har det skyddsbehov i Sverige som de påstått sig ha. Deras uppehållstillstånd bör därmed omedelbart återkallas.

Moratorium för nya medborgarskap

Det svenska medborgarskapet är mycket eftertraktat. Det är så just för att man med ett svenskt medborgarskap har rättigheter som man bara kan drömma om i större delen av världen. Sorgligt nog har dock det svenska medborgarskapet kommit att bli alltmer urholkat. Siffror från Eurostat (från våren 2021) visar att Sverige återigen toppar listan över nya utdelade medborgarskap. Det är bara lilla Luxemburg som delat ut fler medborgarskap per capita, även om det i deras fall till skillnad från Sverige i stor utsträckning har gått till medborgare från andra EU-länder.

Enligt Eurostat har Sverige också EU:s med råge högsta naturaliseringsgrad (förhållandet mellan antalet personer som förvärvade ett lands medborgarskap under ett år jämfört med beståndet av utländska invånare i samma land i början av året). I Sverige låg den på 7,0 medborgarskap beviljade per 100 invånare bosatta, samtidigt som EU-snittet låg på 2,0. Högst efter Sverige var Rumänien med 4,7 medborgarskap beviljade per 100 invånare bosatta. År 2020 var strax över 2 miljoner personer i Sverige utrikes födda, vilket innebär ungefär 19,7 procent av befolkningen. Av de som invandrat och fått medborgarskap toppas listan av syriska invandrare följt av brittiska medborgare, statslösa, somalier, afghaner och irakier. En mycket stor del av de nya medborgarna kommer således från kulturellt avlägsna länder.

Att personer som väljer att bosätta sig i Sverige anpassar sig bör naturligtvis vara lika självklart som det är i andra länder, och i många fall finns även en sådan vilja hos migranter. Problemet är dock att det till följd av det enorma antalet människor som samtidigt sökt sig till vårt land blir svårare. Vidare innebär det en ökad risk för utanförskap och ökad segregation. Om en migrant väljer att ta steget att bli svensk medborgare är det således också rimligt att vederbörande känner sig svensk. I dag kan vi nog med fog veta att en stor del av de nya medborgarna inte gör det. Medborgarskapet ses snarare som ett privilegium utan några vidare krav på att ens förstå värdsamhället, normer eller ens språket. Villkoren för att kunna ansöka om att bli medborgare tillhör bland de mest slapphänta i världen. Att det ställs krav på nya medborgare och att de också de facto känner sig som svenskar blir extra viktigt när närmare var femte person i landet är född i ett annat land. Mot bakgrund av detta krävs rejäla omtag, för att återigen kunna stärka det svenska medborgarskapet. Av den anledningen krävs ett moratorium för beviljande av nya medborgarskap.

Markus Wiechel (SD)